

Troværdighed er hjertet i offentlige organisationer

Vi skal gøre os umage med fagligheden, agere som professionelle embedsmænd og tale i øjenhøjde med vores omverden. Sådan lyder opskriften på troværdighed, ifølge departementschef Henrik Studsgaard.

Af: Lisette K. Rasmussen og Mette Thorn (Presse og koncernkommunikation) | 04-09-2017

I Miljø- og Fødevareministeriets første to år har der været en række store sager, der er blevet intenst dækket af medierne.

Det begyndte med Fødevare- og landbrugspakken, hvor der var nogle, som mente, at vi havde fiflet med tallene, og at vi havde undertrykt forskere. MRSA-sagen fik nogle til at mene, at vi er i lommen på landbruget. Fiskeripakken har fået nogle til at mene, at vi ikke har rettet os efter politikerne, og senest er Rigsrevisionen og Statsrevisorerne kommet med en hård kritik af ministeriets administration af fiskekvoter.

"Under det mediebillede ligger der en langt mere nuanceret historie. Men det ændrer ikke på, at folk får deres indtryk fra medierne, og det må vi agere efter. Så ja, det knirker med troværdigheden, fordi mange har den opfattelse af, at det er da vist ikke alt, der er gået lige godt i vores ministerium. Og hvis det knirker, så skal man tage det alvorligt, og man skal se at få gjort noget ved det", siger Henrik Studsgaard.

Troværdighed er fokusområde

Troværdighed er udvalgt som det første fokusområde, som vores koncern skal arbejde med i forbindelse med det nye strategiske grundlag for Miljø- og Fødevareministeriet, der netop er blevet lanceret.

"Man har ikke licens til at betjene et politisk system eller et demokrati, hvis man ikke har troværdighed. Politikerne skal kunne fæste lid til vores råd, og borgerne skal have tillid til, at vi udøver vores magt på en ordentlig og troværdig måde.

Troværdighed er hjertet i enhver offentlig organisation," siger departementschefen og understreger samtidig, at ingen må blive mismodig.

"Realiteten er, at der på langt de fleste strækninger i ministeriet bliver lavet et rigtigt godt stykke arbejde. Det skal vi have formidlet, og det skal vi stå op for. Der ligger en kommunikationsopgave i at pleje og vedligeholde ens troværdighed. Troværdighed er også konsekvens, rettidighed og opfølgning. Der sker fejl, hvor der sker noget. Men så snart vi opdager fejl, skal vi rette dem, så vi undgår flere fejl fremadrettet. Administrationen af fiskevoter har ikke været god nok, og det retter den nye Fiskeristyrelse nu op på."

Opskriften på troværdighed

Departementschefens opskrift på, hvordan vi retter op på troværdigheden lyder:

"Det første, vi skal sørge for, er at gøre os umage. Vi skal gøre os umage med vores faglighed. Vi skal have styr på tal og beregninger, og at vurderinger og råd er korrekte og hviler på et solidt fagligt grundlag. Den ene grundsten i troværdighed er, at man gør sit daglige arbejde godt. Den anden grundsten er, at vi er professionelle embedsmænd. Vi har ikke vores personlige holdninger med på arbejde. Vi arbejder for regeringen. Vi har respekt for demokratiet. Vi agerer efter de syv centrale pligter i centraladministrationen. Det er de to grundstene for en troværdig myndighed. En myndighed, som har sin berettigelse, og som man kan fæstne lid til."

I den medievirkelighed, som vi lever i, er det også alfa og omega at kunne kommunikere vores sager, så de er til at forstå. God kommunikation er derfor overbygningen på de to grundsten. Vi skal være med til at hæve oplysningsniveauet og give mediebilledet nuance.

"Vi arbejder med kompliceret stof. Der er en stor kommunikationsopgave i at formidle det, vi foretager os på en måde, som er til at forstå. Ellers er det let for pressen at få noget galt i halen, når de leder efter håret i suppen. Det er min opfattelse, at medierne nu om dage vinkler historierne meget skarpt og ind imellem også mod bedre vidende. Det er trist i forhold til oplysningen af befolkningen, men det er en realitet. Vi må gøre vores til, at vi får en nuanceret samfundsdebat, ellers tager populismen over."

Ud af kontoret

Vi kan alle sammen tænke i de to grundstene og den kommunikative overbygning. Det gælder i mødet med landmanden eller pizzabageren eller kommunen. Kommuniker i øjenhøjde, så folk kan forstå meningen med det, vi foretager os.

"Vi må aldrig blive siddende i vores egen lille osteklokke. Vi skal lytte og respektere de omgivelser, vi er en del af. Vi skal være nysgerrige og interesseret i at forstå vores omverden og så bringe vores faglighed og dyder i spil. Vi er sat i verden for at betjene samfundet - og ikke omvendt. Det skal vi have en stor respekt for."